

Op bezoek bij een 90-jarig lid van de Seniorenvereniging

Het vastleggen van een levensverhaal of een belangrijke gebeurtenis in iemands leven brengt je vaak op diverse locaties waar ik enthousiaste en interessante senioren ontmoet. Iedereen heeft zijn eigen talent en unieke verhaal. Deze keer bezocht ik **Maria van Brussel - van Heugten**.

Het talent van deze vrouw werd al snel duidelijk: zij is zeer creatief. Aan de muur hangen verschillende prachtige kunstwerken die, bij navraag, van haar hand blijken te zijn. Maria is een 90-jarige vrouw, elegant en stijlvol, met een duidelijke, goede smaak. Op haar hoge leeftijd weet zij nog steeds schoonheid te waarderen en dat liet ze ook zien. De aanleiding voor mijn bezoek was een gehaakt babyjurkje, een klein kledingstuk dat inmiddels 89 jaar oud is. Zij had het jurkje als baby zelf gedragen. Samen met een babyfoto, waarop zij het jurkje droeg, was het bijzondere exemplaar ingelijst en hing het te pronken in haar slaapkamer. De vader van Maria was kerkmeester en de echtgenote van zijn collega-kerkmeester, de heer Leenen, haakte destijds dit jurkje. Het was een geschenk ter gelegenheid van haar geboorte. Mevrouw Van Brussel is terecht erg trots op dit jurkje, een tastbare herinnering aan haar jeugd.

Ze groeide op in een gezin met elf kinderen en woonde op een boerderij aan de Lage Dijk. Hoewel het in die tijd niet vanzelfsprekend was voor meisjes om een opleiding te volgen, kreeg zij wel de kans om dat te doen. Ze ging naar de Radboud Mulo in Asten en behaalde haar diploma. Dit diploma vormde de basis voor haar arbeidscontract bij de notaris aan de Wilhelminastraat. Drie jaar lang werkte ze met veel plezier in het notariskantoor. Vervolgens trouwde ze met haar man Jan, waarna ze, zoals gebruikelijk in die tijd, haar baan opzegde en op de boerderij ging werken, samen met haar echtgenoot. Na het huwelijk gingen ze wonen op de plek waar Maria was geboren en opgegroeid. De oorspronkelijke boerderij werd later omgevormd tot een tuinbouwbedrijf.

Het huwelijk werd gezegend met twee dochters en een zoon. Ze vertelt dat ze tweemaal een tweeling heeft verloren en nog een miskraam heeft doorgemaakt. Het lot was echter nog niet klaar met dit gezin. Toen hun zoon Hans 53 jaar oud was moesten ze afscheid van hem nemen. Hij liet twee dochters en zijn vrouw achter. Voor velen zou dit een zwaar keerpunt in het leven zijn, dat alle vreugde in de kiem zou smoren.

Ik vroeg haar: "Hoe zijn jullie deze klap te boven gekomen? Waar haalde jij de kracht vandaan?" Het antwoord verraste me: "Ik heb altijd gezegd dat het zo moest zijn", was haar reactie. Ik was even stil bij zoveel acceptatie, waarin ze vervolgens haar weg weer had gevonden om door te gaan. Haar geloof speelt zeker een rol in het ontwikkelen van een flexibele levenshouding als ik de mooie heiligenbeeldjes in haar kamer zie. Misschien is haar geloof ook een bron van haar acceptatie en veerkracht.

Meebewegen met wat het leven haar bracht, heeft haar sterk gemaakt, denk ik. Ze is nog steeds actief en betrokken bij haar omgeving. Ze noemt vier verenigingen waar ze lid van is en die ze ook steunt. Sinds haar zeventiende jaar is ze lid van Zij-actief, vroeger bekend als De Boerinnenbond.

Nu geniet ze vooral van haar kleinkinderen en achterkleinkinderen. "Negen achterkleinkinderen", vertelt ze trots! Ze ontvangt regelmatig bezoek van haar kleinkinderen en achterkleinkinderen en is duidelijk een actief lid van de familie, die zeker niet wordt vergeten. Onlangs is het bereiken van haar 90ste verjaardag gevierd met de hele familie. Ze is duidelijk trots en blij met de herinnering aan dit prachtige feest.

Na 34 jaar asperge-steken op 8 ha. grond, naast breien, haken en ander creatieve handwerken, is haar dagelijkse hobby nu vooral puzzelen. Waar mogelijk neemt ze deel aan een van de activiteiten binnen een van de vier verenigingen.

Graag wens ik haar nog heel veel mooie jaren waarin ze kan genieten van haar familie.

*Jeanne Melters,
redactielid.*